

ingen Præst, der vil udsætte sig for at støtes for af egennyttig Hensigt at sætte et for høit Botum til Capitelstarten da Alle kunne kontrollere, hvad han har sat. Det gaaer ikke med hans Erklæring som med saamange andre Erklæringer der afgives af Embedsmænd under lukket Segl, men hans Erklæring er offentlig for Alverden og jeg vil spørge om der kunde være nogen særdeles Grund for Præsterne til saaledes at opoffre sig og give sig selv til Priis. Har den ærede Forsamling gennemregnet, hvor liden Betydning den enkelte Præsts Botum har? Jeg skal oplyse det med et Exempel. Fyen har 134 Præster, der opgive Botum til Capitelstarten; dersom nu en Præst vilde forglemme sig og sætte det en Rigsdaler høiere for hver Sort Lønde Korn end alle de andre Præster igjennem alle de Vota, som han angiver i de 5 Maaneder, veed saa den ærede Forsamling, hvormeget han vilde vinde ved saaledes at sætte sig selv i Gæbestoffen? Han vilde vinde mindre end $\frac{1}{2}$ Skilling paa hver Lønde Korn; men for en saa ubetydelig Gevinst troer jeg ikke, at Nogen vilde opoffre sig selv og ødelægge sit gode Navn og Rygte. Lilligemed Præsterne afgive Herredsfogderne Botum. Disse have jo i Reglen deres Priisangivelser fra Sognefogderne; det er Noget, jeg tør henholde mig til som bekjendt for alle i den ærede Forsamling, det er yttret fra mange Sider. Det er ogsaa bekjendt, at der er mange Herredsfogder, der sende Schemata til Sognefogderne med Opfordring til at udfylde dem hver Maaned og sende dem tilbage med Indberetningen. Sognefogderne ere jo i Reglen tiendeydende Gaardmænd og de ere altsaa passende Repræsentanter for Tiendeyderne, ligesom Præ-

sterne efter min Anskuelse ere passende Repræsentanter for Tiendetagerne. Naar nu Herredsfogden modtager disse samlede Erklæringer fra Sognefogderne, saa har han rigtignok det forbeholdt, at han maa følge sit eget Skjøn, han er ikke udtrykkelig bunden til disse Erklæringer, men jeg tør antage, at Herredsfogden saavel som enhver Anden, der har særlig Opfordring til at afgive en Betænkning, vil gjøre det efter bedste Overbeviisning. Erfaring har ogsaa viist, at der opnaaes et Resultat, som i sig selv baade er billigt og rigtigt, naar paa den ene Side Tiendetagerne, repræsenterede ved Præsterne, afgive deres Botum, og paa den anden Side Tiendeyderne, repræsenterede ved Sognefogderne, afgive deres Botum. Det er af disse to Vota, at det Middeltal udbrages, som afgjor Capitelstarten for ethvert enkelt District. Nu siger man, Herredsfogdernes Indberetning er i Reglen lavere end Præsternes; det skal jeg ganske villig erkjende, i Gjennemsnit vil jeg antage, at Herredsfogdernes Vota ere en Mark mindre end Præsternes, men jeg vil tillige gjøre opmærksom paa, at det vistnok har sin Grund deri, at saagodtsom alle Tiendesorenninger, idetmindste alle de, jeg kjender, hjemle Tiendetagerne Ret til gode, sunde, velrensende Kjøbmandsvarer og Ret til at modtage Korn med Topmaal, det vil sige et Fdk. Korn til Overmaal for det saakaldte haarde Korn og $1\frac{1}{2}$ Fdk. til Overmaal for Havren; men naar man tager dette med, og det have Præsterne paa Tiendetagernes Vegne Ret til, saa kan jeg godt deraf faae den Mark ud; forudsat at en Lønde Korn koster 5 Rd. 2 Mk., saa koster 1 Fdk. 1 Mk. Dersom Tiendetagerne tage Hensyn til Topmaalet, saa fremkommer derved den Mark, hvorefter der er Tale.